

благодарность за сичките тѣя богоугодны дѣла и преполезни предпріятія припада, — самъ тоя голѣмый владѣтель Българскій, царь (таѣж тѣглѣж Грьцыте сѣ му давали) 20) *Сѣмеонъ* (владаль ꙗ 888. до 927) великій, защото той ни е само навойскобойно то поле срещу непріятелѣтъ на народатъ, отечеството и на държавата му, но и на мирно и тихото умно поле, въ науките и борбыте за разумното просвѣщеніе и сърчьното изображение, и умиленіе, такива вѣнци себи плелъ и вылъ, каквы то сѣ до вѣка и свѣта весели. Въ сичките на временото му науки и мѣрски и духовны, за което е отечески настоявалъ баща му Михаилъ Борисъ, новокръщенный князь и царь Българскій, былъ е Сѣмеонъ юще ꙗ младыте си години искусно и коренно наученъ, така, щото сѣ го зарадъ дълбокото му ученіе, называли *полвина Гъркъ*, (etenim symeonem *ἡμιαρουῦ* ed est semigraecum esse ajeband, eo quod arperitia Byzatii Demosthenis retoricam Aristotelisque sillogismos didicerit, говори за него тоя ꙗ западнѣтъ стрѣнѣж свидѣтель, остроумный Dicitprant (li в. III. cap 8), кои то не само на другите учены мѣжіе, както на Епископъ Климента и Ексархъ Іванна, щото тоя вторымъ Ексархъ Іваннѣ самъ-